

РЕШЕНИЕ

№ 819

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-28 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивайло Димитров

при участието на секретаря Надежда Св. Масова
в присъствието на прокурора Р. Г. С.
като разглежда докладваното от Ивайло Димитров Гражданско дело № 20221100102069 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ за осъждането на Прокуратурата на Република България да заплати на Т. К. П. сумата от 50 000 лв., ведно със законната лихва от датата на предявяването на исковата молба - 28.02.2022 г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за причинени на ищеца неимуществени вреди от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от Конвенцията по ДП № 7/2017 г. по описа на ТС БОП Сливен, Ямбол, пр.пр.№ 351/2017г. по описа на Специализираната прокуратура.

Ищецът твърди, че на 21.09.2017 г. е бил привлечен в качеството си на обвиняем по ДП № 7-БОП/2017 на ТС БОП Сливен и Ямбол, пр.пр. №351/2017 г. по описа на Специализираната прокуратура. С определение от 22.09.2017 г. по НЧД №2640/2017 г. на Специализиран наказателен съд гр. София му е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“. С определение от 11.12.2017 г. по НЧД №3744/2017 г. на Специализиран наказателен съд, гр. София, мярката е била изменена в „Парична гаранция“ в размер на 10 000 лева, която е била внесена на 15.12.2017 г.. В края на м. февруари 2019 г. на ищеца са му били предявени материалите по досъдебното производство, като след този момент и понастоящем спрямо него не са извършвани действия по разследването, както и към останалите обвиняеми лица.

Твърди, че на 01.10.2021 г. адвокатът му е изпратил писмо до Специализираната прокуратура гр. София, с искане за прекратяване на досъдебното производство, в отговор на което е уведомен с писмо изх. № 351/2017 от 15.10.2021 г., че производството се намира в стадия на чл. 242 НПК.

Счита, че изминалите близо петдесет и три месеца от привличането му като обвиняем по посоченото досъдебно производство и липсата за период от близо тридесет и шест месеца на извършени действия по посоченото досъдебно производство се отразяват негативно на психиката на ищеца, като се има предвид, че в чл. 234 НПК е посочен срок на досъдебното производство, който е многократно по-малък. Сочи, че непрекъснатото му очакване за развитие на воденото срещу него производството го поставяло в положение на постоянна несигурност и напрежение. Неяснотата, свързана с резултата от воденото срещу него досъдебно производство не му позволявала спокойно да планира своето бъдеще, което предизвиквало у него тежки отрицателни емоции, психически дискомфорт и страдание, повишен стрес и загуба на доверие в обективността на прокуратурата и справедливостта на воденото наказателно производство.

Предвид изложеното намира, че са налице всички предпоставки за ангажиране отговорността на Прокуратурата по реда на чл. 26 от ЗОДОВ.

Ответникът Прокуратура на Република България в писмения отговор по реда на чл. 131 ГПК оспорва исковата претенция като неоснователна. Липсвали доказателства за привличане на ищеца в качеството му на обвиняем.

Не били представени и доказателства наказателно производство да е продължило извън рамките на обичайно необходимото време предвид предмета на производството, неговата фактическа и правна сложност, поведението на страните и техните процесуални представители, поведението на останалите участници в процеса и компетентните органи, както и други факти, които са от значение за спора.

Сочи, че от справка изх. № СП-351/17 от 07.04.2022 г. от Специализираната прокуратура наказателното производство по ДП № 7/2017 г. по описа на ТС БОП Сливен, Ямбол, пр.пр.№ 351/17 г. по описа на Специализираната прокуратура се води за четири вида престъпления - по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК ; по чл. чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, по чл. 339, ал. 1 от НК и по чл. 278, ал. 6 от НК. На 21.09.2017 г. ищецът е бил привлечен в качеството на обвиняем за две престъпления, а именно: за това, че в периода от м. януари до момента на привличането му е участвал, заедно с още девет лица, в организирана престъпна група, създадена с користна цел и с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 354а, ал. 1 от НК, за което е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от три години - престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, както и за престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК, а именно за това, че на 20.09.2017 г. в гр. Сливен, като лице което действа в изпълнение на решение на ОПГ, без надлежно разрешително в нарушение на ЗКНВП, държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества, включени в Приложение № 1 към чл. 3, т.1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, Списък на „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманитарната и ветеринарна медицина“ - метамфетамин.

По делото, освен ищеца, са били привлечени още девет лица, като през 2020 г. делото е било два пъти внасяно с предложение на Специализирана прокуратура за сключване на

споразумение, като такова е било одобрено от Специализирания наказателен съд за двама от обвиняемите - участници в ОПГ - обв. М.Г. и обв. Д.Г.. Няколкократно през 2020 г. и през 2021 г. са били прецизирани привличанията на някои от обвиняемите, след което са провеждани разпити на обвиняеми. Сочи, че на 18.12.2020 г. делото е било изпратено в Специализирана прокуратура с мнение на водещия разследването за предаване на съд на всички обвиняеми лица. След преглед от наблюдаващия прокурор са били констатирани съществени процесуални нарушения при предявяване на постановленията за привличане на обвиняемите Д.М. и Й.Д., както и при предявяване на разследването, а така също и при повдигане на обвинението на обв. И.Г., което е дало основание на наблюдаващия прокурор да върне делото на разследващия орган с допълнителни писмени указания във връзка с проучване възможността досъдебното производство срещу някои от обвиняемите да продължи по реда на „задочното производство“ по НПК, което от своя страна е наложило необходимостта от изискване и изчакване на информация от ДМОС - МВР. Излага, че на 01.09.2021 г. било повдигнато прецизно обвинение срещу обв. И.Г. и същата е разпитана като обвиняема. Впоследствие са били отстранени всички съществени процесуални нарушения при предявяване на разследването на обв. Д.М. и Й.Д., а след уважаване от наблюдаващия прокурор на искане за разпит на свидетел, формулирано при предявяване на разследването, по реда на чл. 229, ал. 3 от НПК, на 14.09.2021 г. е бил проведен разпит на този свидетел. На 20.09.2021 г. делото е било изпратено на Специализираната прокуратура със заключително мнение по чл. 235 от НПК за предаване на съд на обвиняемите. На 23.11.2021 г., в удължения по реда на чл. 242 от НПК едномесечен срок за произнасяне на наблюдаващия прокурор, е издадено Постановление за частично прекратяване на наказателното производство относно обв. Й.Д. - за престъплението по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК. Същото е изпратено за връчване на всички обвиняеми /общо 10 броя/ с оглед правото им да го обжалват по реда на чл. 243, ал. 4 от НПК, като след влизането му в сила предстояло внасянето на делото в СПнС с обвинителен акт срещу останалите обвиняеми, включително и срещу ищеца.

Ответникът поддържа, че в хода на разследването са извършени множество действия по разследването и процесуални действия, и е събран голям по обем доказателствен материал, а именно: 27 броя претърсвания и изземвания с приложени фотоалбуми, от които две спрямо ищеца по делото; 4 бр. обиски и изземвания; 3 бр. огледи на веществени доказателства; 2 ФХЕ, 6 бр. разпознавания; назначени и изготвени са още: химико-балистична експертиза, трасологична експертиза, видеотехническа, 2 бр. ФХЕ, 2 бр. ДНК експертизи, техническа експертиза, балистична експертиза, историческа, нумизматична и археологическа експертиза. Проведени били 28 бр. разпити на свидетели. Експлоатирани били СРС като са изготвени ВДС в седем тома, като том 3 съдържа ВДС от експлоатирани СРС спрямо обв. Т. К. П. - ищец по настоящото производство. Досъдебните материали съдържат 15 тома или общо 1366 листа.

Гореизложеното сочело, че ДП № 7/2017 г. по описа на ТС БОП Сливен, Ямбол, пр.пр.№ 351/2017г. по описа на Специализираната прокуратура е с фактическа и правна сложност, поради което и продължителността на досъдебното производство от момента на

привличане на ищеца - 21.09.2017 г. до момента на входиране на исковата молба в СГС на 28.02.2022 г., възлизаща на 4 години и пет месеца, не се явявала прекомерна, при което и правото на ищеца за разглеждане и решаване на наказателното му делото в разумен срок, не било нарушено. Изтъква, че в тази обща продължителност повече от 4 месеца делото е било в Специализирания наказателен съд във връзка със съдебно разглеждане на внесени от СП проекти за споразумение с двама от обвиняемите за участие, заедно с ищеца, в организирана престъпна група, които са били одобрени от съда.

Прокуратурата оспорва и фактическите твърдения в исковата молба, че ищецът е бил привлечен в качеството на обвиняем, че с определение от 22.09.2017 г. по НЧД № 2640/2017 г. на СпНС му е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“, изменена с определение от 11.12.2017 г. по НЧД № 3744/2017 г. на СпНС в „Парична гаранция“ в размер на 10 000 лв. Оспорва се и твърдяната от ищеца продължителност на наказателното производство, както и да са причинени на ищеца неимуществени вреди. При условията на евентуалност възразява срещу размера на претендираното обезщетение, както и срещу дължимостта на лихва за забава поради неоснователност на главната претенция.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, при спазване на разпоредбите на чл. 235 ГПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Според приложената към отговора на исковата молба и неоспорена от ищеца справка изх. №351/17 от 07.04.2022 г. от Специализираната прокуратура се установява следното относно образуването, движението и развитието на наказателното производство по ДП № 7/2017г. по описа на ТС БОП Сливен, Ямбол, пр. пр. № 351/2017 г. по описа на Специализираната прокуратура:

Досъдебно производство е образувано на 22.06.2017 г. и е водено за това, че в периода от месец януари 2017 г. до месец юни 2017 г. на територията на област Сливен е участвало в организирана престъпна група, като групата е образувана и ръководена от неизвестен извършител, създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а НК - престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 НК.

В хода на производството са извършени следните действия по разследването: 27 (двадесет и седем) претърсвания и изземвания с приложени фотоалбуми, от които две претърсвания и изземвания спрямо обв. Т. К. П. на 20.09.2017 г.; 4 (четири) обиска, от които един спрямо обв. Т. Колен П. на 20.09.2017 г.; 3 (три) огледа на вещественно доказателство и фотоалбум; 2 (две) експертни ФХЕ; 6 (шест) разпознавания; химико-балистична експертиза; трасологична експертиза; видеотехническа експертиза; 2 (две) физико-химични експертизи; 2 (две) ДНК експертизи; техническа експертиза; балистична експертиза; историческа, нумизматична и археологическа експертиза; 28 (двадесет и осем) разпита на свидетели.

Експлоатирани са специални разузнавателни средства, изготвени са ВДС в 7 тома, като том 3 съдържа ВДС от експлоатирани СРС спрямо обв. Т. К. П. и съдържа 12 (дванадесет) листа.

Досъдебното производство представлява 15 тома, както следва: том 1, съдържащ 166 листа; том 2, съдържащ 217 листа; том 3, съдържащ 116 листа; том 4, съдържащ 65 листа;

том 5, съдържащ 242 листа; том 6, съдържащ 184 листа; том 7, съдържащ 246 листа; том 1 с ВДС, съдържащ 15 листа; том 2 с ВДС, съдържащ 16 листа; том 3 с ВДС, съдържащ 12 листа; том 4 с ВДС, съдържащ 19 листа; том 5 с ВДС, съдържащ 8 листа; том 6, съдържащ 13 листа; том 7, съдържащ 32 листа; том втори екземпляри и копия, съдържащ 15 листа. Общо досъдебното производство съдържа 1366 листа.

Т. К. П. е привлечен в качеството на обвиняем на 21.09.2017 г. за следните престъпления:

1. за това, че от неустановена дата на месец януари 2017 г. до настоящия момент на територията на гр. Сливен, участвал в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на девет лица, създадена с користна цел и с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 354а, ал. 1 НК, за което е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от три години - престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 НК.

2. за това, че на 20.09.2017 г. в гр. Сливен, като лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група, без надлежно разрешително в нарушение на установените правила в Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсори, държал с цел разпространение на високорискови наркотични вещества, включени в Приложение № 1 към чл. 3, т. 1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, списък на „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманитарната и ветеринарната медицина“ – метамфетамин, което деяние представлява престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 НК.

На същата дата 21.09.2017 г. е проведен и разпит на обв. Т. К. П..

На 22.09.2017 г. на обв. Т. К. П. е определена постоянна мярка за неотклонение „Задържане под стража“ с Определение на СпНС, като същата е потвърдена с Определение на АСпНС от 05.10.2017 г.

На 11.12.2017 г. мярката за неотклонение на обв. Т. К. П. е изменена от „Задържане под стража“ в „Гаранция в пари“ в размер от 10 000 лева, отменена с постановление на СП от 23.05.2019 г.

Отново на 20.09.2017 г. и на 21.09.2017 г. са привлечени още седем лица в качеството на обвиняеми - М.Б.Б., А.И.К., И.А.Г., И.З.Д., Д.С.Г., С.Н. К. и М.Й.Г.. С всички са проведени разпити на обвиняеми, а впоследствие в качеството на обвиняеми са привлечени и лицата Д.М. и В.Р..

Общият брой обвиняеми лица по досъдебното производство наброява десет лица.

На 19.10.2018 г. Т. К. П. е привлечен в качеството на обвиняем за горепосочените престъпления, като повдигнатите обвинения са били прецизирани. Обвинението е предявено на обв. Т. К. П. на 27.02.2019 г., като на същата дата е проведен и разпит на обвиняемия, както и му е предявено разследването.

На 08.04.2019 г. е изготвено заключително мнение от водещия разследването за предаване на съд на общо десет лица, сред които и ищецът.

На 09.12.2019 г. материалите по ДП са внесени в СпНС, ведно с постигнато споразумение между наблюдаващия прокурор и защитника на обв. Д.Г., по което са

направени предложения от съда, които не са възприети от страните, и НОХД № 4489/2019 г. по описа на СпНС, X състав е прекратено и делото е върнато на СпП.

Материалите по ДП са върнати на водещия разследването и на 31.01.2020 г. е съгласувано ново постановление за привличане на обвиняемия Д.Г., проведен е разпит на обвиняемия и му е предявено разследването.

На 03.02.2020 г. е изготвено заключително мнение от водещия разследването за предаване на съд на горепосочените обвиняеми.

На 17.06.2020 г. материалите по ДП са внесени в СпНС, ведно с постигнато споразумение между наблюдаващия прокурор и защитника на обв. Д.Г., което е одобрено и делото е върнато на СП.

На 29.09.2020 г. материалите по ДП са внесени в СпНС, ведно с постигнато споразумение между наблюдаващия прокурор и защитника на обв. М.Г., което е одобрено и делото е върнато на СП.

На 14.10.2020 г. материалите по ДП са изпратени на водещия разследването с указания за изготвяне на превод на постановление за привличане на Д.М., разпознавания, прецизиране на постановлението за привличане на обв. Й.Д..

На 28.10.2020 г. е определен нов наблюдаващ прокурор.

С постановление от 26.11.2020 г. е поискан срок за разследване за изпълнение на вече дадените указания от предходния наблюдаващ прокурор - разпити на свидетели и провеждане на разпознавания.

На 15.12.2020 г. е прецизирано повдигнатото спрямо Й.Д. обвинение, същото й е предявено, проведен е разпит на обвиняем.

На 18.12.2020 г. е изготвено заключително мнение от водещия разследването за предаване на съд на горепосочените обвиняеми.

При преглед на материалите по делото са констатирани съществени нарушения на процесуални правила при предявяване на постановлението за привличане на обвиняемите Д.М. и Й.Д., както и при предявяване на разследването. Констатирани са и съществени нарушения на процесуални правила при повдигане на обвинението на И.Г. както и необходимостта от изискване и приобщаване на информация относно местонахождението на Д.М. и преценка относно възможността за разследване в отсъствие на Д.М.. Дадени са изрични указания за отстраняване на констатираните нарушения с постановление от 21.01.2021 г. Няколкократно е изисквана информация от ДМОС-МВР, вкл. са изпращани и напомнителни писма.

На 01.09.2021 г. е повдигнато прецизирано обвинение на И.Г., предявено и е и проведен разпит.

Отстранени са констатираните съществени нарушения на процесуални правила при предявяване на разследването на обвиняемите Д.М. и Й.Д.. При предявяване на разследването е направено искане за разпит на свидетел, което е уважено по реда на чл. 229, ал. 3 НПК с постановление на СП, като същият е разпитан на 14.09.2021 г.

На 20.09.2021 г. е изготвено заключително мнение от водещия разследването за предаване на съд на горепосочените обвиняеми.

На 23.11.2021 г. в удължения срок по чл. 242 НПК е постановено частично прекратяване на наказателното производство спрямо повдигнато обвинение на Й.Д. за престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 НК, изпратено за връчване на лицата по чл. 243, ал. 4 НПК.

Горепосочените обстоятелства относно двукратно повдиганите обвинения на ищеца, взетата мярка за неотклонение и последващото ѝ изменение, се установяват и от изисканите от съда и приети като доказателство: постановление за привличане на обвиняем от 21.09.2017 г. и постановление за привличане на обвиняем от 19.10.2018 г.; съдебен протокол от 22.09.2017 г. по НЧД №2640/2017 г. по описа на СпНС, с което на ищеца е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“, потвърдена с протоколно определение от 05.10.2017 г., по ВНЧД I287/2017 г. на АСпНС, като мярката е изменена в парична гаранция от 10 000 лв. с протоколно определение от 11.12.2017 г., по НЧД № 3744/2017 г. на СпНС.

По делото е приложен и обвинителен акт по пр.пр. №351/2017 г. по описа на Специализирана прокуратура внесен на 21.07.2022 г. в Специализиран наказателен съд, с който на седем лица, сред които и ищеца е повдигнато обвинение по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, чл. 339, ал. 1 от НК.

Свидетелят М.П.М., сочи, че се познава с Т. П. от 10-15 години, като му е известно, че има образувано досъдебно производство срещу ищеца за притежание на наркотици. Твърди, че ищецът изпитвал притеснения от това как ще се развие производството и от невъзможността да предприеме нищо в живота си. Соци, че Т. П. е ходил в чужбина за кратко, но отново се е върнал в България. Заявява, че след извършено от ищеца ПТП започнала да се наблюдавала промяна в личността му. За ПТП-то бил осъден и е излежал присъдата си в затвора допреди 2-3 години, като след това вече не е живеел с жена си и детето си, а се преместил в гр. Сливен.

От приложената към отговора на исковата молба справка за съдимост на Т. К. П. се установява, че той е бил осъждан с присъда от 17.11.1999 г. за престъпление по чл. 197, т. 3, вр. чл. 195, ал. 1, т. 4,5 от НК, вр. чл. 55 НК, като му е наложено наказание глоба. С присъда от 17.02.2017 г., влязла в сила на 19.03.2018 г., ищецът е осъждан и за престъпление по чл. 343, ал. 3, предл. 4, б. „б“, предл. 1, вр. ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1, вр. чл. 54 НК за причинена смърт по непредпазливост при управление на МПС, нарушавайки правилата за движение по пътищата, за което е бил осъден на четири години лишаване от свобода. С определение от 15.10.2020 г. ищецът е бил освободен условно предсрочно от изтърпяване на останалата част от наказанието в размер на 10 месеца и 8 дни.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, §1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (Конвенцията). Отговорността има деликтен характер, ангажирането на която се осъществява чрез отделен иск, с който ищецът може да установи пред националния съд наличие на нарушение по чл. 6, § 1 от Конвенцията и да претендира обезщетение. Критериите, въз основа на които съдът прави преценката си дали е допуснато нарушение по чл. 6, § 1 от Конвенцията са посочени примерно в чл. 26, ал. 2 ЗОДОВ -

общата продължителност и предмета на производството, неговата фактическа и правна сложност, поведението на страните и на техните процесуални или законни представители, поведението на останалите участници в процеса и на компетентните органи, както и други факти, които имат значение за правилното решаване на спора.

Допустимостта на иска по чл. 26 ЗОДОВ по висящо производство не е обусловена от изискванията на чл. 8, ал. 2 ЗОДОВ - да е изчерпана административната процедура за обезщетение за вреди по реда на глава трета „а“ от ЗСВ и да няма постигнато споразумение (в този смисъл решение № 153 от 13.06.2018 г. по гр. д. № 4658/2017 г., IV г. о. на ВКС и решение № 210 от 15.06.2015 г. по гр. д. № 3053/2014 г., III г. о. на ВКС).

По иска по чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ в тежест на ищеца е да установи, че срещу него се води наказателно производство, неговата продължителност, която е довела до нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, съгласно чл. 6, §1 от КЗПЧОС; претърпените неимуществени вреди и причинно-следствена връзка между тях и забавеното разглеждане на делото; размера на търпените вреди и обстоятелствата, имащи отношение към определянето му.

В тежест на ответника е да установи обстоятелствата, които обосновават разглеждането и неприключването на наказателното производство спрямо ищеца, считано от 21.09.2017 г.

Предвид твърденията на ищеца, че вредите му са свързани с прекомерното по продължителност водено срещу него досъдебно производство, каквото няма спор, че е образувано спрямо него, то и съдът намира, че началният момент на срока се явява датата, на която на Т. П. е бил привлечен като обвиняем с предявяването на обвинителния акт – 21.09.2017 г. по ДП №7-БОП/2017 на ТС БОП Сливен и Ямбол. Към момента на депозиране на исковата молба – 28.02.2022 г. досъдебното производство не е било приключило, но от събраните в хода на настоящия процес писмени доказателства се установява, че срещу ищеца е внесен обвинителен акт в Специализиран наказателен съд на 21.07.2022 г., като с оглед проведената междуременно законодателна реформа, специализираният съд е бил закрит и делото се разглежда понастоящем пред ОС – Сливен по НОХД 374/2022 г., което изрично се признава и от ищеца с молбата му от 21.09.2022 г.

Съдът намира, че воденото досъдебно производство в периода 21.09.2017 г. до 21.07.2022 г., приблизително от 4 години и 10 месеца, излиза извън разумния за разглеждане срок, гарантиран от Конвенцията. Действително, делото се отличава с фактическа и правна сложност предвид броя на обвиненията, привлечените девет обвиняеми, разпит на 28 свидетел, 27 претърсвания и изземвания, 14 съдебни експертизи, седем тома само с веществени доказателства. Тези процесуални действия обаче по своето естество се извършват или е следвало да бъдат извършени в началния период на производството, макар и практически да не би било възможно прокуратурата да се вмести в двумесечния срок по чл. 242, ал. 5 НПК. Видно е от информацията в справката на СпП (л. 24-27 от делото), че още на 08.04.2019 г. е било изготвено заключение от водещия разследването за предаване на съд, а на 19.10.2018 г. срещу Т. К. П. е било отново повдигнато и вече прецизирано обвинението. Следователно, при очертания обем от доказателства и предприети

процесуално-следствени действия срещу девет обвиняеми, е видно, че в значително по-кратък срок от близо петгодишния, може да се предполага, че проведено с дължимата грижа досъдебно производство ще приключи с внасянето на обвинителен акт в съда.

Забавянето на производството от м. декември 2019 г. до м. юли 2022 г. не се дължи само на опитите на прокуратурата да постигне съдебно споразумение с двама от обвиняемите, но и на породилата се необходимост от допълнително прецизиране на постановлението за привличане на Д.М. и Й.Д. и предявяване на разследването, на констатираните от наблюдаващия прокурор допуснати съществени процесуални нарушения при повдигане на обвинението на И.Г., на необходимостта от изискване на информация относно местонахождението на обвиняемия Д.М. и нов разпит на свидетел, на частично прекратеното на 23.11.2021 г. наказателно производство спрямо Й.Д. за престъпление по чл. 354а НК и породилата се необходимост то да бъде изпратено на останалите обвиняеми с възможност да го обжалват, което изисква техническо време. Макар тези действия да са били наложителни според преценката на разследващия прокурор, съдът намира, че извършени в един значителен момент от три-четири години след началния момент, от който е бил привлечен като обвиняем Т. К., сочат за недостатъчна по степен организираност в дейността на прокуратурата и разследващите органи. Именно по-високата степен на фактическа и правна сложност не оправдава ответника, а го задължава да прояви засилена прецизност при и повод осъществяването на процесуално-следствените действия. Същевременно не се установява по някакъв начин поведението на ищеца да се е отразило негативно върху хода на воденото срещу него досъдебно производство.

Процесуално задължение на ответника е да наведе и докаже конкретни факти, с които обосновава едно развилко се близо пет години досъдебно производство, като от изложеното в отговора на исковата молба и събраните в условията на състезателност на настоящия процес доказателства, съдът не намира разумна причина, обосноваваща такава продължителност, поради което се налага и правният извод, че твърдяното в исковата молба нарушение на чл. 6, §1 от Конвенцията е налице.

По отношение на настъпилите неимуществените вреди, следва да се има предвид че в практиката си Европейския съд по правата на човека приема, че относно неимуществените вреди съществува оборима презумпция, че неразумната продължителност на производството причинява такива, поради което поначало не е необходимо да се доказват изрично обичайните, типични неимуществени вреди, които винаги се търпят от лице, когато наказателното производство е продължило извън рамките на разумния срок, като притеснения и безпокойство за неговото развитие и от евентуален неблагоприятен изход, накръняване на чувството за справедливост и на доверието му в държавността поради забавяне на делото (така делото. Скордино срещу Италия пар. 203-204; Смирнова срещу Русия, пар.100, също и решение № 272 от 27.01.2020г. по гр.д. № 924/2019 г. и решение от 11.02.2022 г., по гр.д. № 1555/2021, и двете на ВКС, IV г.о.).

От друга страна, настоящият съдебен състав намира за необходимо да вземе предвид и установените по делото факти относно съдебното минало на ищеца, който двукратно е бил осъждан преди това, и изтърпяното от него наказание „Лишаване от свобода“ през част от

периода на воденото досъдебно производство (от м. март. 2018 г. до м. ноември 2020 г.). Тези обстоятелства сочат, че лицето е търпяло законосъобразно наказателна репресия преди и по време на досъдебното производство, поради което интензитетът на негативните му страдания не е толкова голям, в сравнение с лице, което никога не е било осъждано и търпяло най-тежкото по вид наказание. Същевременно твърдяното от ищеца и водения от него свидетел притеснение за невъзможността му да планира бъдещето си съдът намира за недоказана, тъй като изложените в тази насока твърдения са неконкретизирани и не разкриват причинно-следствена връзка между продължителността на воденото досъдебно производство и пречки, които то да е създало в личния, професионален и социален живот на ищеца до степен, че да не може да ги планира, извън житейски нормалната несигурност, която едно досъдебно производство предизвиква у всеки привлечен обвиняем.

Действително, неразумно дългият срок на производството е от естество да предизвика емоционален дискомфорт и безпокойство у ищеца, обуславящи извод за понесени неимуществени вреди, но с нисък интензитет предвид горепосочените обстоятелства. Следва да се отбележи, че аргумент за този извод е и заявеното от самия свидетел, че личностна негативна промяна у ищеца се наблюдава още след настъпилото ПТП и воденото по този повод наказателно производство, което от данните в справката за съдимост сочи, че предхожда процесното досъдебно производство. Извод в обратен смисъл не може да се изгради върху снимковия материал от м. август – септември 2020 г., приложен към писмените бележки, депозирани лично от ищеца, от които се виждат известни проблеми с окосмяването в тилната област на главата му. Освен че представените снимки след приключване на съдебното дирене са недопустимо доказателствено средство, същите са направени докато ищецът е изтърпявал наказанието си лишаване от свобода и не могат категорично да се свържат като вредоносен резултат от прекомерната продължителност на воденото срещу него досъдебно производство.

С оглед горните мотиви и съобразявайки обществено – икономическите условия на живот в страната, съдът приема, че общественият критерий за справедливост по чл. 52 ЗЗД ще бъде удовлетворен с присъждане на обезщетение в размер на 1500 лв., като за разликата над този размер до претендираните 50 000 лв. претенцията подлежи на отхвърляне като неоснователна.

Върху определеното обезщетение следва да се присъди и законна лихва от заявената дата – 28.02.2022 г., явяваща се момента на предявяването на исковата молба.

При този изход на спора ищецът има право на разноски, като на основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ следва да му бъде присъдена държавна такса от 10 лв., както и разноски за заплатено адвокатско възнаграждение от 42 лв., при претендирани 1400 лв. Размерът на последното е под минималният (2030 лв.), установен в чл. 7, ал. 2, т. 4 НМРАВ (в редакцията преди последното изменение на НМРАВ от 04.11.2022 г.), поради което съдът намира за неоснователно възражението на ответника за неговата прекомерност.

Мотивиран от гореизложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България с адрес гр. София, бул. „Витоша“ № 2, по иск почл. 2б, ал. 1 от ЗОДОВ, да заплати на Т. К. П., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Бургас, ул. ****, чрез адв. С. Л., сумата от **1500 лв.**, представляваща обезщетение за причинени на ищеца неимуществени вреди от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, съгласно чл. 6, § 1 от Конвенцията, на досъдебно производство № 7/2017 г. по описа на ТС БОП Сливен, Ямбол, пр.пр. № 351/2017 г. по описа на Специализираната прокуратура, **ведно със законната лихва** от датата на предявяването на исковата молба - 28.02.2022 г. до окончателното плащане, като *ОТХВЪРЛЯ* иска за разликата над 1500 лв. до претендираните 50 000 лв. като неоснователен, както и **ОСЪЖДА** ответника да заплати на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **съдебни разноски в общ размер на 52 лв.**

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____